

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 361
din data de 24.11.2010**

Dosar nr.: 380/2009

Petiția nr.: 8467 din data de 17.09.2009

Petent: S. A. S.

Obiect: respingerea dosarului pentru acordarea de locuință ANL pentru tineri destinate închirierii, pe motiv că persona cu dezabilități grad I nu are contract de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. S. A. S.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Agenția Națională pentru Locuințe – prin reprezentant legal P

B

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 8467 din data de 17.09.2009, petentul arată că este persona cu dezabilități grad I cu însoțitor și comisia de evaluare a dosarelor i-a respins cererea pentru acordarea de locuință ANL pentru tineri destinate închirierii, pe motiv că nu are contract de muncă.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa cu nr. 8697 din data de 28.09.2009 a fost citat petentul, totodată ridicându-se din oficiu excepția de necompetență materială a CNC.D. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.10.2009.

3.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 8467 din data de 17.09.2009, petentul arată că în urma depunerii cererii pentru acordarea de locuință ANL pentru tineri, destinate închirierii, comisia de evaluare a dosarelor a respins cererea pe motiv ca nu există copie de pe carnetul de muncă.

2.2. Petentul susține că în criteriile de acces la locuințele menționate în lege nu se stipulează baremul de salarizare sau de venituri pe care trebuie să-l acumulezi pentru a putea obține o locuință ANL cu chirie.

2.3. Petentul consideră că în lista actelor pentru întocmirea dosarului de locuință prevăzute în anexa nr. 2 din H.C.L nr. 60/27.08.2009 este o neconcordanță deoarece la pct. 4 se cere adeverință de salariat din care să rezulte că titularul cererii își desfășoară activitatea în raza administrativ teritorială a orașului Horezu, însoțită de o copie de pe carnetul de muncă completat la zi, iar la pct. 6 se cer acte medicale din care să rezulte că titularul sau un alt membru al familiei aflat în întreținere care necesită, potrivit legii, însoțitor sau o cameră în plus.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, prin petiția înregistrată cu nr. 8467 din data de 17.09.2009, Colegiul Director reține faptul că petentul persona cu dezabilități grad I a solicitat acordarea unei locuințe ANL, comisia de evaluare a dosarelor a respins cererea petentului pe motiv că nu a depus copie după carnetul de muncă.

5.2. Colegiu director reține că petentul solicită verificarea interpretărilor date de comisia de evaluare a dispozițiilor legale incidente, implicit a criteriilor de acordare a locuințelor ANL prevăzute în anexa nr. 2 din H.C.L. nr. 60/27.08.2009.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

5.2.1. Față de cele pretinse de către petent în petiție, reținem că acestea exced competenței generale a acestei autorități, astfel C.N.C.D. nu are posibilitatea de a cenzura din punct de vedere al legalității, Hotărârea Consiliului Local nr. 60/27.08.2009.

5.2.2. Prin urmare, Colegiul Director apreciază că nu poate dispune anularea sau revocarea parțială a hotărârii mai sus menționate, în consecință nu poate dispune obligarea comisiei de evaluare în sensul interpretării actelor normative incidente în vederea admiterii cererii petentului.

5.2.3. Astfel conchidem că această abilitate legală o are numai instanța de judecată competentă din punct de vedere material și teritorial, în speța de față tribunalul, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

5.2.4. Reiterăm faptul că, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării are căderea/competența, în condițiile O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare, de a constata și sancționa, ca stare de fapt, existența unui tratament diferit/discriminatoriu aplicat unor situații identice, similare sau analoage, fără a putea anula sau cenzura acte cu caracter administrativ, administrativ-jurisdicțional sau jurisdicțional.

5.2.5. În analiza faptelor de discriminare, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare** (A se vedea cauza *Orsus și alții v. Croația*, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza *Willis v. Marea Britanie*, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV, cauza *Okpisz v. Germania*, no. 59140/00, § 33, 25 octombrie 2005).

5.2.6. Astfel, în limitele de competență despre care am făcut vorbire, apreciem raportat la definiția discriminării, astfel cum este reglementată de art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, că nu poate fi reținută vreuna din situațiile prevăzute de O.G. 137/2000, republicată, aspectele invocate de către petent neconturând elementele constitutive ale unei discriminări.

5.2.7. Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale discriminării. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

5.2.8. Așa cum am arătat mai sus pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Totodată, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau orice alte domenii ale vieții publice.

5.2.9. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind interzicerea discriminării, diferența de tratament devine discriminare, în sensul aratat de Convenție, **atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca asemenea încălcare să se producă **“trebuie stabilit că persoane plasate în situații**

analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă. (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag. 60, 23 iunie 1993, Hoffman C/Autriche, parag. 31, 28 septembrie 1995, Spadea et scambrio c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et Autres C/Royaume-Uni, parag. 75). Din documentele existente la dosarul cauzei Colegiul Director reține că la baza tratamentului ipotetic diferențiat a stat neîndeplinirea cerințelor prevăzute în Anexa 2 din H.C.L. 60/27.08.2009.

5.2.10. Potrivit O.G. 137/2000, republicată, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

5.2.11. Colegiul Director reține că art. 2 alin. 1 nu conține o listă limitativă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile enumerate de lege sunt completate de sintagma "sau orice alt criteriu" ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui criteriu nespecificat de lege, care să fi constituit mobilul sau cauza determinantă în aplicarea tratamentului ipotetic diferit în săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.2.12. Raportat însă la elementele particulare ale petiției deduse soluționării, Colegiul Director, din probele aflate la dosar este în imposibilitate de a reține un raport de cauzalitate între criteriu (persona cu dizabilitate) și tratamentul diferit aplicat (respingerea cererii de acordare a locuinței ANL). Sintagma "orice alt criteriu" trebuie interpretată în sensul existenței unui criteriu care este concretizat, materializat în fapt și care constituie mobilul principal al actului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

5.2.13. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

5.2.10 Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000R, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire, restricție, excludere, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. aspectele sesizate în petiție nu intră sub incidența art. 2 alin. 1 din Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru – Membru

VLAȘ Claudia – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

